Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/848,**

20. mai 2015,

maksejõuetusmenetluse kohta

(uuesti sõnastatud)

(ELT L 141, 5.6.2015, lk 19)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/353, 15. veebruar 2017	L 57	19	3.3.2017
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/946, 4. juuli 2018	L 171	1	6.7.2018

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 349, 21.12.2016, lk 12 (2015/848)

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/848,

20. mai 2015,

maksejõuetusmenetluse kohta

(uuesti sõnastatud)

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kõiki võlakohustusi hõlmavatele avalikele menetlustele, sealhulgas eelmenetlusele, mis põhinevad maksejõuetust reguleerivatel õigusnormidel ning mille raames päästmise, võla ümberkujundamise, saneerimise või likvideerimise eesmärgil

a) on võlgnik täielikult või osaliselt kaotanud oma vara käsutusõiguse ning on nimetatud pankrotihaldur,

b) on võlgniku vara ja äriasjad kohtu kontrolli või järelevalve all või

c) saadakse kohtu poolt või õigusaktidest tulenevalt luba konkreetse täitemenetluse ajutiseks peatamiseks, et võlgniku ja tema võlausaldajate vahel saaks pidada läbirääkimisi, tingimusel et menetlused, milles ajutist peatamist lubatakse, näevad ette sobivad abinõud võlausaldajate kaitseks ning on esialgsed ühe punktis a või b osutatud menetluse suhtes, juhul kui kokkulepet ei saavutata.

Kui käesolevas lõikes osutatud menetluse võib algatada olukorras, kus maksejõuetus on ainult tõenäoline, peab sellise menetluse eesmärk olema võlgniku maksejõuetuse või võlgniku äritegevuse lõpetamise ärahoidmine.

Käesolevas lõikes osutatud menetlused on loetletud A lisas.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata lõikes 1 osutatud menetlustele, kui need puudutavad

a) kindlustusandjaid,

b) krediidiasutusi,

c) investeerimisühinguid ja muid äriühinguid, asutusi ja ettevõtteid, niivõrd kui need on hõlmatud direktiiviga 2001/24/EÜ, või

d) ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „kõiki võlakohustusi hõlmav menetlus” – menetlus, mis hõlmab kõiki võlgniku võlausaldajaid või võlausaldajate olulist osa; viimasel juhul on tingimuseks, et menetlus ei mõjuta nende võlausaldajate nõudeid, kes ei ole menetlustega seotud;

▼B

2) „ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja” – vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond), nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/65/EÜ, ([1]) ja alternatiivsed investeerimisfondid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/61/EL ([2]);

3) „vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik” – võlgnik, kelle suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, mille puhul ei nimetata tingimata pankrotihaldurit või ei anta võlgniku vara valitsemise õigusi ja kohustusi täielikult pankrotihaldurile ning mille puhul säilitab võlgnik seega täielikult või vähemalt osaliselt kontrolli oma vara ja äriasjade üle;

4) „maksejõuetusmenetlus” – A lisas loetletud menetlused;

5) „pankrotihaldur” – isik või organ, kellel on sealhulgas ajutiselt järgmised ülesanded:

   i) kontrollida ja vastu võtta maksejõuetusmenetluses esitatud nõudeid;

   ii) esindada võlausaldajate ühiseid huve;

   iii) täielikult või osaliselt valitseda võlgniku vara, mille suhtes võlgnik on kaotanud käsutusõiguse;

   iv) likvideerida punktis iii osutatud vara või

   v) kontrollida võlgniku asjaajamist.

   Esimeses lõigus osutatud isikud ja organid on loetletud B lisas;

6) „kohus” –

   i) artikli 1 lõike 1 punktides b ja c, artikli 4 lõikes 2, artiklites 5 ja 6, artikli 21 lõikes 3, artikli 24 lõike 2 punktis j, artiklites 36 ja 39 ning artiklites 61–77 liikmesriigi kohtuorgan;

   ii) kõikides muudes artiklites liikmesriigi kohtuorgan või mõni muu pädev organ, kes on pädev algatama maksejõuetusmenetluse, menetluse algatamist kinnitama või tegema sellise menetluse käigus otsuseid;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

▼B

7) „maksejõuetusmenetluse algatamise otsus” –

i) kohtu otsus maksejõuetusmenetluse algatamise kohta või menetluse algatamise kinnitamise kohta ning

ii) kohtu otsus, millega nimetatakse pankrotihaldur;

8) „menetluse algatamise aeg” – maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse jõustumise aeg olenemata sellest, kas otsus on lõplik või mitte;

9) „liikmesriik, kus asub vara” –

i) muude kui alapunktis ii osutatud nimeliste aktsiate korral liikmesriik, kelle territooriumil on aktsiad emiteerinud äriühingu registrijärgne asukoht;

ii) finantsinstrumentide korral, mille valdusõigus on tõendatud kandega vahendaja poolt või tema huvides peetavas registris või hoitaval kontol („registrikande vormis väärtpaberid”), liikmesriik, kus peetakse registrit või hoitakse kontot, millesse kanne on tehtud;

iii) krediidiasutuse kontol oleva raha korral liikmesriik, kes on märgitud rahvusvahelises pangakontonumbris (IBAN), või kui raha on sellise krediidiasutuse kontol, millel ei ole IBANit, siis liikmesriik, kus on krediidiasutuse, kus konto on avatud, juhatuse asukoht, või kui konto on avatud filiaalis, esinduses või muus üksuses, siis liikmesriik, kus on filiaali, esinduse või muu üksuse asukoht;

iv) muu kui alapunktis i osutatud omandi või õiguse korral, millega seotud omandi- või muu õigus on kantud avalikku registrisse, liikmesriik, kelle alluvuses registrit peetakse;

v) Euroopa patentide korral liikmesriik, mille tarvis Euroopa patent väljastatakse;

vi) autoriõiguse ja kaasnevate õiguste korral liikmesriik, kelle territooriumil on selliste õiguste omaja alaline elukoht või registrijärgne asukoht;

vii) muu kui alapunktides i–iv osutatud materiaalse vara korral liikmesriik, kelle territooriumil vara asub;

viii) kolmandate isikute vastu esitatavate selliste nõuete korral, mis ei ole seotud alapunktis iii osutatud varaga, liikmesriik, kelle territooriumil asub nende nõuete täitmiseks kohustatud kolmanda isiku põhihuvide kese, mis tehakse kindlaks vastavalt artikli 3 lõikele 1;

▼B

10) „tegevuskoht” – koht, kus toimub või on kolme kuu jooksul enne maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avalduse esitamist toimunud võlgniku alaline majandustegevus, mis hõlmab tööjõudu ja materiaalset vara;

11) „kohalik võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle nõuded võlgniku vastu tulenevad sellise tegevuskoha käitamisest või on seotud sellise tegevuskoha käitamisega, mis asub muus liikmesriigis kui liikmesriik, kus on võlgniku põhihuvide kese;

12) „teises liikmesriigis asuv võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle alaline elu- või asukoht või registrijärgne asukoht on mõnes teises liikmesriigis kui menetluse algatanud riik, sealhulgas liikmesriikide maksuhaldurid ja sotsiaalkindlustusasutused;

13) „kontsern” – emaettevõtja ja kõik selle tütarettevõtjad;

14) „emaettevõtja” – ettevõtja, kes otseselt või kaudselt kontrollib ühte või mitut tütarettevõtjat. Ettevõtjat, kes koostab konsolideeritud finantsaruandeid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/34/EL, ([1]) käsitatakse emaettevõtjana.

Artikkel 3

Rahvusvaheline kohtualluvus

1. Maksejõuetusmenetluse (edaspidi „maksejõuetuse põhimenetlus”) algatamine kuulub selle liikmesriigi kohtu alluvusse, kus asub võlgniku põhihuvide kese. Põhihuvide kese on koht, kus võlgnik tegeleb regulaarselt oma huvide realiseerimisega ning mis on kolmandate isikute poolt kontrollitav.

Äriühingu või juriidilise isiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral tema põhihuvide keskmeks registrijärgset asukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole registrijärgset asukohta üle viidud teise liikmesriiki.

Iseseisva äri- või kutsetegevusega tegeleva üksikisiku puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks asjaomase üksikisiku peamist tegevuskohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui üksikisiku peamist tegevuskohta ei ole kolme kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist üle viidud teise liikmesriiki.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

▼B

Muude üksikisikute puhul peetakse vastupidiste tõendite puudumise korral põhihuvide keskmeks nende alalist elukohta. Seda eeldust kohaldatakse ainult juhul, kui kuue kuu jooksul enne maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist ei ole alalist elukohta üle viidud teise liikmesriiki.

2. Kui võlgniku põhihuvide kese asub liikmesriigi territooriumil, on teise liikmesriigi kohus võlgniku vastu maksejõuetusmenetluse algatamiseks pädev ainult juhul, kui kõnealusel võlgnikul on tegevuskoht selles teises liikmesriigis. See menetlus mõjutab ainult sellist võlgniku vara, mis asub viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil.

3. Kui maksejõuetusmenetlus on algatatud kooskõlas lõikega 1, peetakse hiljem kooskõlas lõikega 2 algatatavaid menetlusi teisesteks maksejõuetusmenetlusteks.

4. Enne lõike 1 alusel maksejõuetuse põhimenetluse algatamist võib lõikes 2 osutatud territoriaalseid maksejõuetusmenetlusi algatada ainult juhul,

a) kui lõike 1 alusel ei saa maksejõuetusmenetlust algatada selle liikmesriigi õiguses sätestatud tingimuste tõttu, kelle territooriumil asub võlgniku põhihuvide kese, või

b) kui territoriaalse maksejõuetusmenetluse algatamist taotleb:

   i) võlausaldaja, kelle nõue tuleneb sellise tegevuskoha käitamisest või on seotud sellise tegevuskoha käitamisega, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, kus territoriaalse maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse, või

   ii) riigiasutus, kellel on selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kelle territooriumil võlgniku tegevuskoht asub, õigus taotleda maksejõuetusmenetluse algatamist.

Kui on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, muutub territoriaalne maksejõuetusmenetlus teiseseks maksejõuetusmenetluseks.

Artikkel 4

Kohtualluvuse kontrollimine

1. Maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse saanud kohus kontrollib omal algatusel, kas tal on menetluse algatamise pädevus vastavalt artiklile 3. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses täpsustatakse kohtu pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.

▼B

2. Olenemata lõikest 1, kui maksejõuetusmenetlus algatatakse siseriikliku õiguse alusel ilma kohtu otsuseta, võivad liikmesriigid teha sellises menetluses nimetatud pankrotihaldurile ülesandeks kontrollida, kas liikmesriigil, kus esitati avaldus menetluse algatamiseks, on asja menetlemiseks pädevus vastavalt artiklile 3. Juhul kui liikmesriigil on vajalik pädevus, täpsustab pankrotihaldur maksejõuetusmenetluse algatamise otsuses selle pädevuse aluseid ja eelkõige seda, kas kõnealune pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1 või lõikel 2.

Artikkel 5

Maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse kohtulik läbivaatamine

1. Võlgnik või iga võlausaldaja võib rahvusvahelise kohtualluvuse alusel maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse kohtus vaidlustada.

2. Maksejõuetuse põhimenetluse algatamise otsuse võivad vaidlustada muud kui lõikes 1 osutatud pooled või võib seda teha muul põhjusel kui rahvusvahelise kohtualluvuse puudumine, kui siseriiklik õigus seda ette näeb.

Artikkel 6

Otseselt maksejõuetusmenetlusest tulenevate ja sellega tihedalt seotud hagide kohtualluvus

1. Hagid, mis tulenevad otseselt maksejõuetusmenetlusest või on sellega tihedalt seotud, näiteks võlgniku vara tagasivõitmise hagid, alluvad selle liikmesriigi kohtule, kelle territooriumil on algatatud asjaomane maksejõuetusmenetlus kooskõlas artikliga 3.

2. Kui lõikes 1 osutatud hagi on seotud sama kostja vastu tsiviil- ja kaubandusasjades esitatud hagiga, võib pankrotihaldur esitada mõlemad hagid selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil asub kostja asukoht, või kui hagi on esitatud mitme kostja vastu, siis selle liikmesriigi kohtusse, kelle territooriumil asub ühe kostja asukoht, eeldusel et nendel kohtutel on pädevus kooskõlas määrusega (EL) nr 1215/2012.

Esimest lõiku kohaldatakse vara käsutusõiguse säilitanud võlgniku suhtes, tingimusel et võlgnikul on siseriikliku õiguse kohaselt õigus pankrotivara suhtes nõudeid esitada.

3. Lõike 2 tähenduses loetakse hagid omavahel seotuks, kui nad on sedavõrd tihedalt seotud, et eri menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks oleks soovitav neid menetleda ning otsuseid teha üheskoos.

▼B

Artikkel 7

Kohaldatav õigus

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle tagajärgede suhtes selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil menetlus on algatatud (edaspidi „menetluse algatanud riik”).

2. Menetluse algatanud riigi õiguses sätestatakse menetluse algatamise, läbiviimise ja lõpetamise tingimused. Eelkõige määratakse kõnealuses õiguses kindlaks:

a) milliste võlgnike suhtes saab maksejõuetusmenetluse algatada;

b) vara, mis moodustab pankrotivara ning sellise vara kohtlemine, mille võlgnik omandab pärast maksejõuetusmenetluse algatamist;

c) võlgniku ja pankrotihalduri volitused;

d) tasaarvestuse tingimused;

e) maksejõuetusmenetluse tagajärjed võlgniku lepingulistele suhetele;

f) maksejõuetusmenetluse tagajärjed konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud pooleliolevad kohtuasjad;

g) võlgniku pankrotivara suhtes esitatavad nõuded ning pärast maksejõuetusmenetluse algatamist tekkivate nõuete menetlemine;

h) nõuete esitamine, kontrollimine ja tunnustamine;

i) vara realiseerimisest saadud tulu jaotamine, nõuete rahuldamisjärgud ning selliste võlausaldajate õigused, kelle nõuded on pärast maksejõuetusmenetluse algatamist osaliselt rahuldatud asjaõiguse alusel või tasaarvestusega;

j) maksejõuetusmenetluse lõpetamise tingimused ja tagajärjed, eelkõige kompromissi tegemisel;

k) võlausaldajate õigused pärast maksejõuetusmenetluse lõpetamist;

l) maksejõuetusmenetlusega seotud kulude kandjad;

m) võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisust, tühistamist või kehtetust käsitlevad sätted.

▼B

Artikkel 8

Kolmandatele isikutele kuuluvad asjaõigused

1. Maksejõuetusmenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajatele või kolmandatele isikutele kuuluvaid asjaõigusi, mis on seotud võlgnikule kuuluva materiaalse või immateriaalse vara või kinnis- või vallasasjaga, mis asub menetluse algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil, olenemata sellest, kas tegemist on konkreetse vara või asjaga või kindlaksmääramata vara või asjade kogumiga, mis võib aja jooksul muutuda.

2. Lõikes 1 osutatud õigused tähendavad eelkõige järgmist:

a) õigus likvideerida või lasta likvideerida vara ning rahuldada nõudeid kõnealuse vara likvideerimisel saadavast tulust või sissetulekust, eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi kaudu;

b) ainuõigus nõude rahuldamiseks, eelkõige õigus, mis on tagatud kinnipidamisõigusega või nõude tagatisena loovutamisega;

c) õigus nõuda vara tagastamist ja/või hüvitamist nendelt, kelle valduses või kasutuses see on õigustatud poole tahte vastaselt;

d) asjaõiguslik õigus asja viljale.

3. Asjaõiguseks peetakse avalikus registris registreeritud ja kolmandatele isikutele siduvat õigust, mille alusel saab omandada lõikes 1 nimetatud asjaõiguse.

4. Lõige 1 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 9

Tasaarvestus

1. Maksejõuetusmenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda oma nõuete ja võlgniku nõuete tasaarvestust, kui see on lubatud maksejõuetu võlgniku nõudele kohaldatava õigusega.

2. Lõige 1 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 10

Omandireservatsioon

1. Vara ostja vastu algatatav maksejõuetusmenetlus ei mõjuta müüja omandireservatsioonil põhinevaid õigusi, kui vara asub menetluse algatamise ajal mõne teise kui menetluse algatanud riigi territooriumil.

▼B

2. Maksejõuetusmenetluse algatamine vara müüja vastu pärast vara üleandmist ei ole piisav põhjus müügilepingu tühistamiseks või lõpetamiseks ning ei takista ostjal saada vara omandiõigust, kui müüdav vara asub menetluse algatamise ajal mõne teise kui menetluse algatanud riigi territooriumil.

3. Lõiked 1 ja 2 ei välista õigustoimingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid, millele osutatakse artikli 7 lõike 2 punktis m.

Artikkel 11

Kinnisasjaga seotud lepingud

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi kinnisasja omandamis- või kasutamisõigust käsitlevale lepingule reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle territooriumil kinnisasi asub.

2. Maksejõuetuse põhimenetluse algatanud kohtul on pädevus kiita heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamine või muutmine, kui

a) nende lepingute suhtes kohaldatava liikmesriigi õigusega nõutakse, et sellise lepingu võib lõpetada või seda lepingut võib muuta ainult maksejõuetusmenetluse algatanud kohtu heakskiidul, ning

b) asjaomases liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud.

Artikkel 12

Maksesüsteemid ja finantsturud

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi makse- või arveldussüsteemi või finantsturgude poolte õigustele ja kohustustele reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle õigusakte kõnealuse süsteemi või turu suhtes kohaldatakse, ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist.

2. Lõige 1 ei välista väljamaksete või tehingute tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid asjaomase maksesüsteemi või finantsturu suhtes kohaldatava õiguse alusel.

Artikkel 13

Töölepingud

1. Maksejõuetusmenetluse tagajärgi töölepingutele ja -suhetele reguleerib ainuüksi selle liikmesriigi õigus, kelle õigusakte kohaldatakse töölepingutele.

▼B

2. Selle liikmesriigi kohtutel, kus teisese maksejõuetusmenetluse võib algatada, on pädevus kiita heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamine või muutmine, isegi kui asjaomases liikmesriigis ei ole maksejõuetusmenetlust algatatud.

Esimest lõiku kohaldatakse ka asutusele, kes on siseriikliku õiguse kohaselt pädev kiitma heaks käesolevas artiklis osutatud lepingute lõpetamise või muutmise.

Artikkel 14

Tagajärjed registreerimisele kuuluvatele õigustele

Maksejõuetusmenetluse tagajärjed sellistele võlgniku õigustele, mis on seotud kinnisasja, laeva või õhusõidukiga ja mis tuleb avalikus registris registreerida, määratakse kindlaks selle liikmesriigi õigusega, kelle alluvuses registrit peetakse.

Artikkel 15

Ühtse toimega Euroopa patendid ja ühenduse kaubamärgid

Käesoleva määruse kohaldamisel võib ühtse toimega Euroopa patendi, ühenduse kaubamärgi või liidu õigusega kehtestatud muu sarnase õiguse küsimust lahendada üksnes artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluses.

Artikkel 16

Kahjustavad toimingud

Artikli 7 lõike 2 punkti m ei kohaldata juhul, kui kõiki võlausaldajaid kahjustanud toimingutest kasu saanud isik tõendab, et

a) kõnealuse toimingu suhtes kohaldatakse menetluse algatanud riigi õiguse asemel mõne teise liikmesriigi õigust, ning

b) kõnealuse liikmesriigi õiguse alusel ei ole võimalik kõnealust toimingut asjaomases asjas vaidlustada.

Artikkel 17

Kolmandate isikute kaitse

Kui võlgnik pärast maksejõuetusmenetluse algatamist võõrandab tasu eest

a) kinnisasja,

b) avalikus registris registreerimisele kuuluva laeva või õhusõiduki või

▼B

c) väärtpaberid, mille olemasolu eeldab registreerimist õigusaktidega ettenähtud registris,

reguleerivad seda tegevust selle riigi õigusaktid, kelle territooriumil kinnisasi asub või kelle alluvuses registrit peetakse.

Artikkel 18

Maksejõuetusmenetluse tagajärjed pooleliolevatele kohtuasjadele või vahekohtumenetlusele

Maksejõuetusmenetluse tagajärjed sellisele pooleliolevale kohtuasjale või pooleliolevale vahekohtumenetlusele, mille raames käsitletakse võlgniku pankrotivara hulka kuuluvat vara või õigust, reguleeritakse ainuüksi selle liikmesriigi õigusega, kus kohtuasi on pooleli või kus asub vahekohus.

II PEATÜKK

MAKSEJÕUETUSMENETLUSE TUNNUSTAMINE

Artikkel 19

Põhimõte

1. Maksejõuetusmenetluse algatamise otsust, mille on teinud artikli 3 kohaselt pädeva liikmesriigi kohus, tunnustavad kõik teised liikmesriigid alates selle jõustumisest menetluse algatanud riigis.

Esimeses lõigus sätestatut kohaldatakse ka juhul, kui võlgniku suhtes ei saa võlgniku isikut arvesse võttes algatada menetlust teises liikmesriigis.

2. Artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluse tunnustamine ei välista artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluste algatamist mõne teise liikmesriigi kohtus. Viimati nimetatud menetlus on teisene maksejõuetusmenetlus III peatüki tähenduses.

Artikkel 20

Tunnustamise tagajärjed

1. Kui käesolevas määruses ei sätestata teisiti, on artikli 3 lõikes 1 osutatud maksejõuetusmenetluse algatamise otsusel teistes liikmesriikides ilma täiendavate formaalsusteta samad tagajärjed nagu menetluse algatanud riigi õiguse alusel, tingimusel et kõnealuses teises liikmesriigis ei ole algatatud artikli 3 lõikes 2 osutatud menetlust.

2. Artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluse tagajärgi ei saa teistes liikmesriikides vaidlustada. Võlausaldajate õiguste piiramine eelkõige maksetähtaja pikendamise või maksekohustusest vabastamise osas mõjutab teise liikmesriigi territooriumil asuvat vara ainult selliste võlausaldajate puhul, kes on selleks nõusoleku andnud.

▼B

Artikkel 21

Pankrotihalduri pädevus

1. Artikli 3 lõike 1 alusel pädeva kohtu poolt nimetatud pankrotihaldur võib kasutada teises liikmesriigis kõiki talle menetluse algatanud riigi õigusega antud õigusi tingimusel, et selles liikmesriigis ei ole algatatud teist maksejõuetusmenetlust ega võetud maksejõuetusmenetluse algatamiseks esitatud avalduse tagamise abinõusid. Artiklite 8 ja 10 kohaselt on pankrotihalduril eelkõige õigus viia võlgniku vara välja sellest liikmesriigist, kus see asub.

2. Artikli 3 lõike 2 alusel pädeva kohtu nimetatud pankrotihaldur võib esitada teises liikmesriigis kohtu kaudu või kohtuväliselt nõude, mille aluseks on vallasasja väljaviimine menetluse algatanud riigist kõnealuse teise liikmesriigi territooriumile pärast maksejõuetusmenetluse algatamist. Pankrotihalduril on õigus võlausaldajate huvides esitada ka tühisuse tuvastamise, tühistamise või kehtetuks tunnistamise hagisid.

3. Pankrotihaldur peab oma õiguste kasutamisel järgima selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil ta kavatseb tegutseda, eelkõige vara realiseerimisega seotud toimingute puhul. Need õigused ei hõlma sunnimeetmeid, välja arvatud juhul, kui need on määranud selle liikmesriigi kohus, ega õigust teha kohtumenetlust või vaidlusi käsitlevaid otsuseid.

Artikkel 22

Pankrotihalduri nimetamise tõendamine

Pankrotihalduri nimetamist tõendatakse tema nimetamist käsitleva originaalotsuse tõestatud koopiaga või mõne muu pädeva kohtu antud tõendi abil.

Võib nõuda nende tõendavate dokumentide tõlget selle liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, kelle territooriumil pankrotihaldur kavatseb tegutseda. Legaliseerimine või muud sarnased formaalsused ei ole vajalikud.

Artikkel 23

Tagastamine ja arvestamine

1. Võttes arvesse artikleid 8 ja 10, peab võlausaldaja, kelle nõue, mis on seotud võlgnikule kuuluva teise liikmesriigi territooriumil asuva varaga, on pärast artikli 3 lõikes 1 osutatud menetluse algatamist mis tahes moel, kuid eelkõige sundtäitmise teel, osaliselt või täielikult rahuldatud, tagastama omandatu pankrotihaldurile.

2. Võlausaldajate võrdse kohtlemise tagamiseks saab võlausaldaja, kes on maksejõuetusmenetluse käigus saanud oma nõudest lähtuvalt dividende, teiste menetluste käigus makstavatest dividendidest osa ainult juhul, kui sama järgu või kategooria võlausaldajatele on viimati nimetatud menetluste käigus makstud samaväärseid dividende.

▼B

Artikkel 24

Maksejõuetusregistrite loomine

1. Liikmesriigid loovad oma territooriumil ühe või mitu registrit, milles avaldatakse teavet maksejõuetusmenetluste kohta, ning haldavad neid registreid (edaspidi „maksejõuetusregistrid”). See teave avaldatakse võimalikult kiiresti pärast asjaomaste menetluste algatamist.

2. Lõikes 1 osutatud teave tehakse üldsusele kättesaadavaks artiklis 27 sätestatud tingimustel ning see sisaldab järgmisi andmeid (edaspidi „kohustuslik teave”):

a) maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäev;

b) maksejõuetusmenetluse algatanud kohus ja kohtuasja viitenumber, kui see on olemas;

c) A lisas osutatud algatatud maksejõuetusmenetluse liik ning, kui see on asjakohane, sellise menetluse mis tahes asjaomane alaliik, mis on algatatud kooskõlas siseriikliku õigusega;

d) kas menetluse algatamise pädevus põhineb artikli 3 lõikel 1, 2 või 4;

e) kui võlgnik on äriühing või juriidiline isik, siis võlgniku nimi, registreerimisnumber, registrijärgne asukoht või, kui see on erinev, postiaadress;

f) kui võlgnik on üksikisik, olenemata sellest, kas ta tegeleb iseseisva äri- või kutsetegevusega või mitte, siis võlgniku nimi, registreerimisnumber (kui see on olemas) ja postiaadress, või kui aadress on salastatud, siis võlgniku sünniaeg ja -koht;

g) pankrotihalduri nimi, postiaadress või e-posti aadress, juhul kui menetluse raames on nimetatud pankrotihaldur;

h) nõuete esitamise tähtaeg (kui see on kindlaks määratud) või viide selle tähtaja arvutamise kriteeriumidele;

i) maksejõuetuse põhimenetluse lõpetamise kuupäev (kui see on teada);

j) kohus, kellele võib esitada hagi maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse vaidlustamiseks kooskõlas artikliga 5 ning, kui see on asjakohane, sellise hagi esitamise tähtaeg või viide selle tähtaja arvutamise kriteeriumidele.

3. Lõige 2 ei takista liikmesriike lisamast oma riiklikesse maksejõuetusregistritesse dokumente või lisateavet, näiteks teavet maksejõuetusega seoses juriidilise isiku juhtide ametist tagandamise kohta.

▼B

4. Liikmesriikidel ei ole kohustust lisada maksejõuetusregistritesse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute kohta ega teha sellist teavet üldsusele kättesaadavaks kõnealuste registrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu, kui nad artikli 54 kohaselt teatavad teadaolevatele välisriikide võlausaldajatele käesoleva artikli lõike 2 punktis j osutatud asjaoludest.

Kui liikmesriik kasutab esimeses lõigus osutatud võimalust, ei mõjuta maksejõuetusmenetlus nende teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate nõudeid, kes ei ole saanud esimeses lõigus osutatud teavet.

5. Käesoleva määruse kohaselt nendes registrites teabe avaldamisel ei ole muud õigusmõju kui see, mis on sätestatud siseriiklikus õiguses ja artikli 55 lõikes 6.

Artikkel 25

Maksejõuetusregistrite omavaheline ühendamine

1. Komisjon kehtestab rakendusaktidega detsentraliseeritud süsteemi maksejõuetusregistrite omavahel ühendamiseks. Kõnealune süsteem hõlmab maksejõuetusregistreid ja Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kui keskset punkti, mille kaudu võimaldatakse üldsusele elektrooniline juurdepääs süsteemis sisalduvale teabele. Süsteemis pakutakse otsinguteenust kõigis liidu institutsioonide ametlikes keeltes, et leida kohustuslikku teavet ning mis tahes muid dokumente või teavet, mis on lisatud maksejõuetusregistritesse, mille liikmesriigid on otsustanud Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavaks teha.

2. Komisjon võtab vastavalt artiklis 87 osutatud menetlusele vastuvõetud rakendusaktidega hiljemalt 26. juuniks 2019 vastu

a) elektroonilise side ja teabevahetuse meetodite tehnilise spetsifikatsiooni, mis põhineb maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi jaoks väljatöötatud liidese spetsifikatsioonil;

b) tehnilised meetmed, millega tagatakse teabevahetuse ja teabe levitamise minimaalsed infotehnoloogilised turvastandardid maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemis;

c) Euroopa e-õiguskeskkonna portaali poolt artiklis 24 osutatud teabe leidmiseks pakutava otsinguteenuse miinimumkriteeriumid;

d) artiklis 24 osutatud teabe leidmiseks tehtava otsingu tulemuste kuvamise miinimumkriteeriumid;

▼B

e) maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi poolt pakutavate teenuste kättesaadavuse viisid ja tehnilised tingimused ning

f) sõnastiku, milles antakse ülevaade A lisas loetletud riigisiseste maksejõuetusmenetluste põhijoontest.

Artikkel 26

Maksejõuetusregistrite loomise ja omavahel ühendamise kulud

1. Maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi loomist, haldamist ja edasist arendamist rahastatakse liidu üldeelarvest.

2. Iga liikmesriik kannab kulud, mis on seotud tema riiklike maksejõuetusregistrite loomise ja kohandamisega nii, et neid oleks võimalik ühendada Euroopa e-õiguskeskkonna portaaliga, samuti kulud, mis on seotud nende registrite käitamise, haldamise ja hooldamisega. See ei piira võimalust taotleda toetusi, et toetada sellist tegevust liidu rahastamisprogrammide raames.

Artikkel 27

Maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu teabele juurdepääsu tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 24 lõike 2 punktides a–j osutatud kohustuslik teave on tasuta kättesaadav maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu.

2. Käesolev määrus ei takista liikmesriike nõudmast mõistlikku tasu maksejõuetusregistrite omavahel ühendamise süsteemi kaudu juurdepääsu eest artikli 24 lõikes 3 osutatud dokumentidele või lisateabele.

3. Liikmesriigid võivad anda juurdepääsu kohustuslikule teabele, mis on seotud iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikutega ning iseseisva äri- või kutsetegevusega tegelevate üksikisikutega, kui maksejõuetusmenetlus ei ole kõnealuse tegevusega seotud, juhul kui on täidetud võlgnikuga seotud täiendavad otsingukriteeriumid lisaks artikli 25 lõike 2 punktis c osutatud miinimumkriteeriumidele.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 3 osutatud teabele juurdepääsu andmise tingimuseks on pädevale asutusele esitatud taotlus. Liikmesriigid võivad seada tingimuse, et sellisele teabele juurdepääsu andmisel tuleb kontrollida õiguspärase huvi olemasolu. Taotlev isik peab saama teabenõude esitada elektrooniliselt standardvormiga Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu. Kui nõutakse õiguspärase huvi olemasolu, peab taotleval

▼B

isikul olema lubatud oma taotlust põhjendada asjaomaste dokumentide elektrooniliste koopiatega. Pädev asutus peab andma taotlevale isikule vastuse kolme tööpäeva jooksul.

Taotlev isik ei ole kohustatud esitama oma taotlust põhjendavate dokumentide tõlkeid ega kandma tõlkega seotud kulusid, mis võivad tekkida pädeval asutusel.

Artikkel 28

Avaldamine teises liikmesriigis

1. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik nõuab, et teade maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse kohta ning asjakohasel juhul pankrotihalduri nimetamise otsuse kohta avaldatakse igas liikmesriigis, kus asub võlgniku tegevuskoht, selles liikmesriigis sätestatud avaldamiseeskirjade kohaselt. Kui see on asjakohane, avaldatakse sellises teates nimetatud pankrotihalduri andmed ja see, kas kohaldatakse kohtualluvuse norme artikli 3 lõike 1 või 2 alusel.

2. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võib nõuda lõikes 1 osutatud teabe avaldamist muus liikmesriigis, mida pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik vajalikuks peavad, järgides kõnealuses liikmesriigis kehtivaid avaldamise nõudeid.

Artikkel 29

Registreerimine teise liikmesriigi avalikes registrites

1. Kui selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asub võlgniku tegevuskoht ja see tegevuskoht on kantud kõnealuse liikmesriigi avalikku registrisse, või selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asub võlgnikule kuuluv kinnisasi, on nõutav artiklis 28 osutatud maksejõuetusmenetluse algatamist käsitleva teabe avaldamine kinnistusregistris, äriregistris või mis tahes muus avalikus registris, võtab pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik kõik vajalikud meetmed sellise registreerimise tagamiseks.

2. Pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võib nõuda sellist registreerimist igas muus liikmesriigis, tingimusel et registreerimine on lubatud selle liikmesriigi õigusega, kus registrit peetakse.

Artikkel 30

Kulud

Artiklites 28 ja 29 sätestatud avaldamise ja registreerimise kulusid käsitletakse menetlusega seotud kuludena.

▼B

Artikkel 31

Kohustuse täitmine võlgniku ees

1. Kui liikmesriigis täidetakse kohustus võlgniku ees, kelle suhtes on teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetlus, kuigi oleks pidanud kõnealuse kohustuse täitma selle menetluse pankrotihaldurile, vabaneb kohustuse täitja oma kohustusest, kui ta ei olnud menetluse algatamisest teadlik.

2. Kui kohustus täidetakse enne artiklis 28 sätestatud avaldamist, eeldatakse vastupidiste tõendite puudumisel, et kohustuse täitnud isik ei olnud maksejõuetusmenetluse algatamisest teadlik. Kui kohustus täidetakse pärast teate avaldamist, eeldatakse vastupidiste tõendite puudumisel, et kohustuse täitnud isik oli maksejõuetusmenetluse algatamisest teadlik.

Artikkel 32

Muude otsuste tunnustamine ja täitmine

1. Sellise kohtu otsust, kelle otsust menetluse algatamise kohta tunnustatakse vastavalt artiklile 19, mis käsitleb maksejõuetusmenetluse läbiviimist ja lõpetamist või kohtu heakskiidetud kompromisse, tunnustatakse ilma täiendavate formaalsusteta. Sellist otsust täidetakse vastavalt määruse (EL) nr 1215/2012 artiklitele 39–44 ja 47–57.

Esimest lõiku kohaldatakse ka otseselt maksejõuetusmenetlusest tuleneva või sellega tihedalt seotud otsuse suhtes isegi juhul, kui selle on teinud mõni teine kohus.

Esimest lõiku kohaldatakse ka selliste otsuste suhtes, mis käsitlevad pärast maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamist või avalduse tagamiseks võetud abinõusid.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutamata otsuste tunnustamist ja täitmist reguleeritakse määrusega (EL) nr 1215/2012, eeldusel et kõnealune määrus on kohaldatav.

Artikkel 33

Avalik kord

Iga liikmesriik võib keelduda teises liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetluse tunnustamisest või sellise menetluse käigus tehtud otsuse täitmisest, kui tunnustamine või täitmine oleksid selges vastuolus tema avaliku korraga, eelkõige selle aluspõhimõtete ning üksikisiku põhiseaduslike õiguste ja vabadustega.

▼B

III PEATÜKK

TEISESED MAKSEJÕUETUSMENETLUSED

Artikkel 34

Menetluse algatamine

Kui ühe liikmesriigi kohus on algatanud maksejõuetuse põhimenetluse, mida tunnustatakse teises liikmesriigis, võib teise liikmesriigi kohus, kellel on pädevus vastavalt artikli 3 lõikele 2, algatada kooskõlas käesoleva peatüki sätetega teisese maksejõuetusmenetluse. Kui maksejõuetuse põhimenetluse algatamiseks nõutakse, et võlgnik on maksejõuetu, ei vaadata võlgniku maksejõuetust üle liikmesriigis, kus võidakse algatada teisene maksejõuetusmenetlus. Teisesel maksejõuetusmenetlusel on tagajärjed üksnes sellisele võlgniku varale, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, kus see menetlus on algatatud.

Artikkel 35

Kohaldatav õigus

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse teisese maksejõuetusmenetluse suhtes selle liikmesriigi õigust, kelle territooriumil teisene maksejõuetusmenetlus algatatakse.

Artikkel 36

Õigus anda teisese maksejõuetusmenetluse vältimiseks kinnitus

1. Teisese maksejõuetusmenetluse algatamise vältimiseks võib maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur anda ühepoolse kinnituse (edaspidi „kinnitus”) seoses selles liikmesriigis asuva varaga, kus teisese maksejõuetusmenetluse võib algatada, et ta selle vara või selle vara realiseerimise tulemusel saadud tulu jagamise korral järgib selliseid siseriikliku õiguse kohaseid vara jaotamise õigusi ja eelisõigusi, mis võlausaldajatel oleks olnud juhul, kui teisene maksejõuetusmenetlus oleks kõnealuses liikmesriigis algatatud. Kinnituses täpsustatakse, millistel faktilistel asjaoludel see põhineb, eelkõige asjaomases liikmesriigis asuva vara väärtuse ja selle realiseerimise võimaluste osas.

2. Kui kooskõlas käesoleva artikliga on antud kinnitus, on lõikes 1 osutatud vara realiseerimisest saadud tulu jaotamise ja võlausaldajate nõuete rahuldamisjärkude suhtes ning nende õiguste suhtes, mis võlausaldajatel on lõikes 1 osutatud vara osas, kohaldatav õigus selle liikmesriigi õigus, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse. Lõikes 1 osutatud vara koosseis määratakse kindlaks kinnituse andmise ajal.

3. Kinnitus antakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, või juhul, kui asjaomases liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, selle

▼B

koha ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse.

4. Kinnitus antakse kirjalikult. Sellisele kinnitusele kohaldatakse maksejõuetuse põhimenetluse algatanud riigi muid vorminõudeid ja jaotamise heakskiitmise nõudeid, juhul kui need on kehtestatud.

5. Kinnituse peavad heaks kiitma teadaolevad kohalikud võlausaldajad. Kvalifitseeritud häälteenamuse nõudeid ja hääletamiskorda, mis kehtivad restruktureerimiskavade vastuvõtmise suhtes selle liikmesriigi õiguse alusel, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, kohaldatakse ka kinnituse heakskiitmise suhtes. Kui see on siseriiklikus õiguses lubatud, on võlausaldajatel võimalik kasutada hääletamiseks sidevahendeid. Pankrotihaldur teavitab teadaolevaid kohalikke võlausaldajaid antud kinnitusest, selle heakskiitmise nõuetest ja korrast ning kinnituse heakskiitmisest või tagasilükkamisest.

6. Kooskõlas käesoleva artikliga antud ja heaks kiidetud kinnitus on pankrotivara suhtes siduv. Kui algatatakse teisene maksejõuetusmenetlus kooskõlas artiklitega 37 ja 38, annab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldurile üle kogu vara, mille ta on pärast kinnituse andmist viinud selle liikmesriigi territooriumilt välja, või juhul, kui vara on juba realiseeritud, siis sellest saadud tulu.

7. Kui pankrotihaldur on andnud kinnituse, teavitab ta kohalikke võlausaldajaid kavandatavast jaotamisest enne lõikes 1 osutatud vara ja tulu jaotamist. Kui see teave ei ole kooskõlas kinnitusega või kohaldatava õigusega, võib iga kohalik võlausaldaja sellise jaotamise vaidlustada selle liikmesriigi kohtus, kus on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, et taotleda jaotamist kooskõlas kinnituse ja kohaldatava õigusega. Sellisel juhul ei maksta jaotisi välja enne, kui kohus on teinud vaidlustamise suhtes otsuse.

8. Kohalikud võlausaldajad võivad pöörduda selle liikmesriigi kohtusse, kus on algatatud maksejõuetuse põhimenetlus, et nõuda maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurilt mis tahes sobivate abinõude võtmist, mis on kättesaadavad maksejõuetuse põhimenetluse algatanud riigi õiguse kohaselt ja tagavad vastavuse antud kinnitusele.

9. Kohalikud võlausaldajad võivad pöörduda ka selle liikmesriigi kohtusse, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, et nõuda kohtult selliste ajutiste abinõude või kaitseabinõude võtmist, mis taganuks, et pankrotihaldur tegutseb vastavalt antud kinnitusele.

▼B

10. Pankrotihaldur vastutab igasuguse kahju eest, mida kohalikud võlausaldajad kannavad seetõttu, et pankrotihaldur ei ole järginud käesolevas artiklis sätestatud kohustusi ega nõudeid.

11. Käesoleva artikli tähenduses loetakse kohalikuks võlausaldajaks asutust, kes on asutatud selles liikmesriigis, kus oleks võinud algatada teisese maksejõuetusmenetluse, ning kes on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/94/EÜ [1] alusel kohustatud tagama töötajate töölepingutest või töösuhetest tulenevate rahuldamata nõuete väljamaksmise, kui siseriiklik õigus seda ette näeb.

Artikkel 37

Õigus taotleda teisese maksejõuetusmenetluse algatamist

1. Teisese maksejõuetusmenetluse algatamist võib taotleda

a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur;

b) mõni teine isik või asutus, kellel on õigus taotleda maksejõuetusmenetluse algatamist selle liikmesriigi õiguse alusel, kelle territooriumil teisese maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse.

2. Kui kinnitus on muutunud siduvaks kooskõlas artikliga 36, tuleb teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus esitada 30 päeva jooksul alates kinnituse heakskiitmise teate saamisest.

Artikkel 38

Teisese maksejõuetusmenetluse algatamise otsus

1. Teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse saanud kohus teavitab sellest viivitamata maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurit või käsutusõiguse säilitanud võlgnikku ja annab talle võimaluse esitada avalduse kohta oma seisukoht.

2. Kui maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur on andnud kinnituse kooskõlas artikliga 36, ei algata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohus pankrotihalduri avalduse alusel teisest maksejõuetusmenetlust, kui kohus on veendunud, et kinnitus kaitseb piisavalt kohalike võlausaldajate üldisi huve.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (ELT L 283, 28.10.2008, lk 36).

▼B

3. Kui on antud luba konkreetse täitemenetluse ajutiseks peatamiseks, et võlgniku ja tema võlausaldajate vahel saaks pidada läbirääkimisi, võib kohus pankrotihalduri või käsutusõiguse säilitanud võlgniku taotluse korral peatada teisese maksejõuetusmenetluse algatamise maksimaalselt kolmeks kuuks, tingimusel et kohalike võlausaldajate huvide kaitseks on võetud sobivad abinõud.

Lõikes 1 osutatud kohus võib anda korralduse võtta abinõusid kohalike võlausaldajate huvide kaitseks, nõudes, et pankrotihaldur või vara käsutussõiguse säilitanud võlgnik ei kõrvaldaks ega võõrandaks vara, mis asub liikmesriigis, kus asub tema tegevuskoht, välja arvatud juhul, kui seda tehakse tavapärase äritegevuse käigus. Kohus võib anda ka korralduse võtta peatamise ajal tarvitusele muid abinõusid kohalike võlausaldajate huvide kaitseks, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus tsiviilmenetluse siseriiklike normidega.

Kohus lõpetab teisese maksejõuetusmenetluse algatamise peatamise omal algatusel või mis tahes võlausaldaja taotluse korral, juhul kui peatamise ajal on saavutatud kokkulepe esimeses lõigus osutatud läbirääkimistel.

Kohus võib peatamise lõpetada omal algatusel või mis tahes võlausaldaja taotluse korral, kui peatamise jätkumine kahjustab võlausaldaja õigusi, eriti kui läbirääkimised on katkestatud või on ilmnenud, et neid tõenäoliselt ei viida lõpule, või kui pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik on rikkunud keeldu võõrandada või viia oma vara välja selle liikmesriigi territooriumilt, kus asub tema tegevuskoht.

4. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri avalduse alusel võib lõikes 1 osutatud kohus algatada A lisas loetletud liiki maksejõuetusmenetluse, mis on muu kui esialgu nõutud menetluse liik, tingimusel et asjaomast teist liiki menetluse algatamise tingimused on siseriikliku õiguse alusel täidetud ning et see menetlus on kõige asjakohasem, võttes arvesse kohalike võlausaldajate huve ning põhi- ja teisese maksejõuetusmenetluse vahelist sidusust. Kohaldatakse artikli 34 teist lauset.

Artikkel 39

Teisese maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse kohtulik läbivaatamine

Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur võib vaidlustada teisese maksejõuetusmenetluse algatamise otsuse selle liikmesriigi kohtus, kus teisene maksejõuetusmenetlus on algatatud, põhjendusel, et kohus ei ole täitnud artiklis 38 sätestatud tingimusi ja nõudeid.

▼B

Artikkel 40

Ettemaksed kulude katteks

Kui selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus teisese maksejõuetusmenetluse algatamist taotletakse, peab võlgniku vara täielikult või osaliselt katma menetluskulud, võib kohus sellise taotluse saamisel nõuda, et taotleja teeb kulude katteks ettemakse või esitab asjakohase tagatise.

Artikkel 41

Pankrotihaldurite koostöö ja teabevahetus

1. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur ja sama võlgniku suhtes algatatud teiseste maksejõuetusmenetluste pankrotihaldur või -haldurid teevad omavahel koostööd sellisel määral, mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega. Selline koostöö võib toimuda mis tahes vormis, sealhulgas kokkulepete või protokollide sõlmimise kujul.

2. Lõikes 1 osutatud koostöö rakendamiseks pankrotihaldurid

a) teavitavad üksteist võimalikult kiiresti kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eelkõige nõuete esitamisel ja kontrollimisel tehtud edusammudest ning kõigist võlgniku päästmiseks või restruktureerimiseks või menetluse lõpetamiseks võetud meetmetest, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;

b) uurivad võlgniku restruktureerimise võimalust ja koordineerivad sellise võimaluse olemasolu korral restruktureerimiskava väljatöötamist ja rakendamist;

c) koordineerivad võlgniku vara realiseerimist või kasutamist ning äriasjade juhtimist; teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur annab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurile aegsasti võimaluse teha ettepanekuid teisese maksejõuetusmenetlusega seotud vara realiseerimise või kasutamise kohta.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* olukordade suhtes, kus maksejõuetuse põhimenetluses või teiseses maksejõuetusmenetluses või territoriaalses maksejõuetusmenetluses, mis on seotud sama võlgnikuga ja toimuvad samal ajal, säilitab võlgnik oma vara käsutusõiguse.

Artikkel 42

Kohtute koostöö ja teabevahetus

1. Sama võlgnikuga seotud maksejõuetuse põhimenetluse ning territoriaalsete ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks teeb kohus, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, koostööd

▼B

teiste kohtutega, kellele on esitatud maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on maksejõuetusmenetluse algatanud, ning koostööd tehakse sellisel määral, mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega. Selleks võivad kohtud määrata asjakohasel juhul sõltumatu isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi, tingimusel et see ei ole vastuolus kohaldatavate menetlusnormidega.

2. Lõikes 1 sätestatud koostöö puhul võivad kohtud või lõike 1 kohaselt nende nimel tegutsevad isikud või organid omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi, eeldusel et sellise suhtluse raames austatakse poolte menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet.

3. Lõikes 1 osutatud koostöö võib toimuda kõigi vahendite kaudu, mida kohtud peavad asjakohaseks. Nendeks vahenditeks võivad eelkõige olla

a) pankrotihaldurite nimetamise koordineerimine,

b) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis,

c) võlgniku vara ja äriasjade valitsemise ning järelevalve koordineerimine,

d) kohtuistungite korraldamise koordineerimine,

e) vajaduse korral protokollide heakskiitmise koordineerimine.

Artikkel 43

Pankrotihaldurite ja kohtute koostöö ja teabevahetus

1. Sama võlgniku suhtes algatatud maksejõuetuse põhimenetluse, territoriaalsete ja teiseste maksejõuetusmenetluste koordineerimise hõlbustamiseks teeb

a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet iga kohtuga, kellele on esitatud teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud;

b) territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet kohtuga, kellele on esitatud maksejõuetuse põhimenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud, ning

c) territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihaldur koostööd ja vahetab teavet kohtuga, kellele on esitatud teise territoriaalse või teisese maksejõuetusmenetluse algatamise avaldus või kes on sellise menetluse algatanud,

▼B

ulatuses, mil koostöö ja teabevahetus on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega ega tekita huvide konflikti.

2. Lõikes 1 osutatud koostööd võib teha igasuguste asjakohaste vahendite, näiteks artikli 42 lõikes 3 sätestatud vahendite kaudu.

Artikkel 44

Koostöö ja teabevahetuse kulud

Artiklites 42 ja 43 sätestatud nõuded ei tohi kaasa tuua olukorda, kus kohtud nõuavad üksteiselt koostöö ja teabevahetuse kulude tasumist.

Artikkel 45

Võlausaldaja õiguste teostamine

1. Võlausaldaja võib oma nõude esitada maksejõuetuse põhimenetluses ja kõigis teisestes maksejõuetusmenetlustes.

2. Maksejõuetuse põhimenetluse ja teiseste maksejõuetusmenetluste pankrotihaldurid esitavad teistes menetlustes nõuded, mis on juba esitatud nende menetluste käigus, mille jaoks neid ametisse nimetati, tingimusel et seda tehakse viimasena nimetatud menetluse võlausaldajate huvides, võttes arvesse võlausaldajate õigust olla nõude esitamise vastu või võtta nõue tagasi, kui kohaldatav õigus seda ette näeb.

3. Maksejõuetuse põhimenetluse või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihalduril on võlausaldajatega võrdne õigus osaleda teistes menetlustes ning eelkõige võlausaldajate koosolekutel.

Artikkel 46

Vara realiseerimise protsessi peatamine

1. Teisese maksejõuetusmenetluse algatanud kohus peatab maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral vara realiseerimise osaliselt või täielikult. Sel juhul võib ta nõuda, et maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldur rakendaks asjakohaseid abinõusid teisese maksejõuetusmenetluse võlausaldajate ja teatavate võlausaldajate rühmade huvide kaitseks. Pankrotihalduri taotluse võib tagasi lükata ainult juhul, kui on ilmselge, et maksejõuetuse põhimenetluse võlausaldajad ei ole sellest huvitatud. Vara realiseerimist võib peatada kuni kolmeks kuuks. Seda võib pikendada või uuendada samaks ajavahemikuks.

2. Lõikes 1 osutatud kohus lõpetab vara realiseerimise protsessi peatamise

a) maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral,

▼B

b) omal algatusel, võlausaldaja taotluse korral või teisese maksejõuetusmenetluse pankrotihalduri taotluse korral, kui peatamist ei saa enam pidada põhjendatuks, võttes eelkõige arvesse maksejõuetuse põhimenetluse või teiseste maksejõuetusmenetluste võlausaldajate huve.

Artikkel 47

Pankrotihalduri õigus esitada restruktureerimiskavasid

1. Kui teisese maksejõuetusmenetluse algatanud liikmesriigi õiguse kohaselt on lubatud sellised menetlused lõpetada restruktureerimiskava, kompromissi või muu samalaadse meetme abil ilma likvideerimiseta, on maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduril õigus teha kooskõlas asjaomase liikmesriigi menetlusega ettepanek sellise meetme võtmiseks.

2. Lõikes 1 osutatud ja teisese maksejõuetusmenetluse käigus kavandatavatest meetmetest tulenev võlausaldajate õiguste piiramine, näiteks maksetähtaja pikendamine või maksekohustusest vabastamine, ei tohi kõigi huvitatud võlausaldajate nõusolekuta mõjutada võlgniku vara, mis ei ole asjaomase menetlusega hõlmatud.

Artikkel 48

Maksejõuetusmenetluse lõpetamise tagajärjed

1. Ilma et see piiraks artikli 49 kohaldamist, ei takista maksejõuetusmenetluse lõpetamine samal ajal sama võlgniku suhtes pooleliolevate muude maksejõuetusmenetluste jätkamist.

2. Kui juriidilise isiku või äriühingu suhtes tema registrijärgse asukoha liikmesriigis algatatud maksejõuetusmenetlus viiks juriidilise isiku või äriühingu likvideerimiseni, ei lõpetata asjaomast juriidilist isikut või äriühingut enne, kui sama võlgniku suhtes algatatud muu maksejõuetusmenetlus on lõpetatud või kui sellise menetluse pankrotihaldur või -haldurid on lõpetamiseks andnud nõusoleku.

Artikkel 49

Teiseses maksejõuetusmenetluses järelejäänud vara

Kui teisese maksejõuetusmenetlusega hõlmatud vara realiseerimisega on võimalik täita kõik selle menetluse raames vastuvõetud nõuded, annab selles menetluses nimetatud pankrotihaldur viivitamata kogu ülejäänud vara üle maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihaldurile.

Artikkel 50

Maksejõuetuse põhimenetluse hilisem algatamine

Kui artikli 3 lõikes 1 osutatud menetlus algatatakse pärast artikli 3 lõikes 2 osutatud menetluse algatamist mõnes teises liikmesriigis, kohaldatakse esimese menetluse suhtes artikleid 41, 45, 46, 47 ja 49 niivõrd, kui menetluse käik seda võimaldab.

▼B

Artikkel 51

Teisese maksejõuetusmenetluse muutmine

1. Maksejõuetuse põhimenetluse pankrotihalduri taotluse korral võib selle liikmesriigi kohus, kus on algatatud teisene maksejõuetusmenetlus, anda korralduse muuta teisene maksejõuetusmenetlus A lisas loetletud muud liiki maksejõuetusmenetluseks, tingimusel et täidetud on siseriikliku õigusega ette nähtud tingimused kõnealuse teist liiki maksejõuetusmenetluse algatamiseks ning et kõnealune teist liiki maksejõuetusmenetlus on kõige asjakohasem kohalike võlausaldajate huvide ning maksejõuetuse põhimenetluse ja teisese maksejõuetusmenetluse vahelise sidususe seisukohast.

2. Lõikes 1 osutatud taotluse kaalumisel võib kohus nõuda teavet mõlema menetlusega seotud pankrotihalduritelt.

Artikkel 52

Hagi tagamise abinõud

Kui liikmesriigi artikli 3 lõike 1 alusel pädev kohus nimetab võlgniku vara säilitamiseks ajutise halduri, on kõnealusel halduril õigus taotleda võlgniku teises liikmesriigis asuva vara tagamiseks ja säilitamiseks kõnealuse liikmesriigi õigusega ettenähtud abinõusid maksejõuetusmenetluse algatamise avalduse esitamise ja menetluse algatamise otsuse vastuvõtmise vahelisel ajal.

IV PEATÜKK

VÕLAUSALDAJATE TEAVITAMINE JA NENDE NÕUETE ESITAMINE

Artikkel 53

Nõuete esitamise õigus

Iga teises liikmesriigis asuv võlausaldaja võib esitada maksejõuetusmenetluses nõudeid menetluse algatanud riigi õiguses lubatud viisil. Ainult nõuete esitamise eesmärgil ei ole kohustust lasta end esindada advokaadil või mõnel muul õigusala esindajal.

Artikkel 54

Võlausaldajate teavitamise kohustus

1. Kohe pärast maksejõuetusmenetluse algatamist liikmesriigis peab selle liikmesriigi pädev kohus või kõnealuse kohtu nimetatud pankrotihaldur teavitama teadaolevaid teistes liikmesriikides asuvaid võlausaldajaid.

2. Lõikes 1 osutatud teave, mis esitatakse individuaalse teatena, hõlmab eelkõige tähtaegu ja nendega seoses sätestatud karistusi, organit või asutust, kellel on õigus esitatud nõudeid vastu võtta, ning muid ettenähtud meetmeid. Peale selle märgitakse teatises, kas võlausaldajad, kelle nõuded rahuldatakse eelisjärjekorras või on tagatud asjaõigustega,

▼B

peavad samuti esitama oma nõuded. Teatisele tuleb lisada artiklis 55 osutatud nõuete esitamise standardvormi koopia või teave selle kohta, kust seda vormi saada.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud teave esitatakse teatise standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88. Kõnealune vorm avaldatakse Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis ning selle pealkiri on kõikides liidu institutsioonide ametlikes keeltes „Maksejõuetusmenetluse teatis”. Vorm edastatakse menetluse algatanud riigi ametlikus keeles või, kui selles liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis selle koha ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus on algatatud maksejõuetusmenetlus, või mõnes muus keeles, mille kõnealune riik on märkinud talle vastuvõetava keelena kooskõlas artikli 55 lõikega 5, juhul kui võib eeldada, et teistes liikmesriikides asuvad võlausaldajad saavad sellest keelest paremini aru.

4. Iseseisva äri- või kutsetegevusega mitte tegelevate üksikisikute maksejõuetusmenetlustes ei ole käesolevas artiklis osutatud standardvormi kasutamine kohustuslik, kui võlausaldajad ei pea selleks, et nende nõudeid menetluses arvesse võetaks, nõudeid esitama.

Artikkel 55

Nõuete esitamise menetlus

1. Iga teises liikmesriigis asuv võlausaldaja võib esitada oma nõude nõuete esitamise standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88. Vorm kannab kõikides liidu institutsioonide ametlikes keeltes pealkirja „Nõuete esitamine”.

2. Lõikes 1 osutatud nõuete esitamise standardvorm sisaldab järgmist teavet:

a) lõikes 1 osutatud teises liikmesriigis asuva võlausaldaja nimi, postiaadress, e-posti aadress (kui see on olemas), isikukood (kui see on olemas) ja pangarekvisiidid;

b) nõude suurus, täpsustades põhiosa ja, kui see on asjakohane, intressid ning nõude tekkimise kuupäeva ning kuupäeva, mil see kuulus tasumisele, kui nimetatud kuupäevad on erinevad;

c) intresside nõudmise korral intressimäär, kas intress on õiguslikku või lepingulist laadi, ajavahemik, mille eest intresse nõutakse, ning kapitaliseeritud intresside summa;

d) kui nõutakse kulude katmist, mis tekkisid nõuet esitades enne menetluse algatamist, siis nende kulude suurus ja üksikasjad;

e) nõude laad;

▼B

f) kas taotletakse eesõigusnõudega võlausaldaja staatust ja sellise taotluse alus;

g) kas nõue on tagatud asjaõiguse või omandireservatsiooniga ja kui on, siis milline vara on sellise tagatisega hõlmatud, tagatise andmise kuupäev, ning kui tagatis on registreeritud, registreerimisnumber, ning

h) kas taotletakse tasaarvestust ning kui see on nii, siis vastastikuste nõuete suurus maksejõuetusmenetluse algatamise kuupäeval, nende nõuete tekkimise kuupäev ja summa, millest on taotletav tasaarvestus maha arvatud.

Nõuete esitamise standardvormile tuleb lisada tõendavate dokumentide koopiad.

3. Nõuete esitamise standardvormil märgitakse, et teabe esitamine lõike 2 punktis a osutatud võlausaldaja pangarekvisiitide ja isikukoodi kohta ei ole kohustuslik.

4. Kui võlausaldaja esitab oma nõude muul viisil kui lõikes 1 osutatud standardvormil, peab tema nõue sisaldama lõikes 2 osutatud teavet.

5. Nõudeid võib esitada igas liidu institutsioonide ametlikus keeles. Kohus, pankrotihaldur või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnik võivad võlausaldajalt nõuda tõlget menetluse algatanud riigi ametlikus keeles või, kui asjaomases liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, selle koha ametlikus keeles või ühes ametlikus keeles, kus maksejõuetusmenetlus on algatatud, või muus keeles, mille kõnealune riik on märkinud talle vastuvõetava keelena. Iga liikmesriik märgib, kas talle on nõuete esitamise keelena vastuvõetav mõni liidu institutsioonide ametlik keel, mis ei ole tema enda ametlik keel.

6. Nõuded tuleb esitada menetluse algatanud riigi õigusaktides kindlaks määratud tähtaja jooksul. Teistes liikmesriikides asuvate võlausaldajate puhul on see tähtaeg vähemalt 30 päeva pärast maksejõuetusmenetluse algatamise teate avaldamist selle algatamise riigi maksejõuetusregistris. Kui liikmesriik tugineb artikli 24 lõikele 4, ei tohi see tähtaeg olla lühem kui 30 päeva pärast seda, kui võlausaldajat on artikli 54 kohaselt teavitatud.

7. Kui kohtul, pankrotihalduril või vara käsutusõiguse säilitanud võlgnikul on kahtlusi käesoleva artikliga kooskõlas esitatud nõude osas, annab ta võlausaldajale võimaluse esitada nõude olemasolu ja selle suuruse kohta lisatõendeid.

▼B

V PEATÜKK

KONTSERNI LIIKMETE MAKSEJÕUETUSMENETLUSED

1. JAGU

Koostöö ja teabevahetus

Artikkel 56

Pankrotihaldurite koostöö ja teabevahetus

1. Kui maksejõuetusmenetlusega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kontserni ühe liikme suhtes algatatud menetluses nimetatud pankrotihaldur koostööd sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes nimetatud pankrotihalduritega, ning koostöö toimub sellisel määral, mis on asjakohane nende menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamise seisukohast, on kooskõlas kõnealuste menetluste suhtes kohaldatavate normidega ega tekita huvide konflikti. See koostöö võib toimuda mis tahes vormis, sealhulgas kokkulepete või protokollide sõlmimise kujul.

2. Lõikes 1 osutatud koostöö rakendamiseks pankrotihaldurid

a) teavitavad üksteist võimalikult kiiresti kõigest, mis võib olla teiste menetluste puhul asjakohane, eeldusel et konfidentsiaalse teabe kaitsmiseks on tehtud vajalikud korraldused;

b) kaaluvad, kas on võimalusi koordineerida maksejõuetusmenetlustega hõlmatud kontserniliikmete äriasjade juhtimist ja järelevalvet, ning kui see on võimalik, siis teevad seda;

c) kaaluvad, kas on võimalusi maksejõuetusmenetluses olevate kontserniliikmete restruktureerimiseks, ning kui see on võimalik, koordineerivad kooskõlastatud restruktureerimiskava ettepaneku tegemist ja sellealaseid läbirääkimisi.

Punktide b ja c kohaldamisel võivad kõik või mõned lõikes 1 osutatud pankrotihaldurid leppida kokku lisavolituste andmises ühes menetluses nimetatud pankrotihaldurile, kui selline kokkulepe on kohaldatavate menetlusnormidega lubatud. Samuti võivad nad kokku leppida omavahel teatavate ülesannete jagamises, kui selline ülesannete jagamine on kohaldatavate menetlusnormidega lubatud.

Artikkel 57

Kohtute koostöö ja teabevahetus

1. Kui maksejõuetusmenetlusega on seotud kaks või enam kontserni liiget, teeb kohus, kes on algatanud sellise maksejõuetusmenetluse, koostööd kõigi teiste kohtutega, kellele on esitatud avaldus algatada maksejõuetusmenetlus teiste sama kontserni liikmete suhtes või kes on sellise menetluse algatanud, ning koostöö toimub sellisel määral, mis

▼B

on asjakohane menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamise seisukohast, on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega ega tekita huvide konflikti. Selleks võivad kohtud nimetada asjakohasel juhul sõltumatu isiku või organi, kes tegutseb nende juhiste järgi, tingimusel et see ei ole vastuolus kohaldatavate normidega.

2. Lõikes 1 sätestatud koostöö rakendamisel võivad kohtud või lõike 1 kohaselt nende nimel tegutsev isik või organ omavahel otse suhelda või taotleda üksteiselt otse teavet või abi, eeldusel et sellise suhtluse raames austatakse menetlusosaliste menetlusõigusi ja järgitakse teabe konfidentsiaalsuse nõuet.

3. Lõikes 1 osutatud koostöö võib toimuda mis tahes viisil, mida kohtud peavad asjakohaseks. Eelkõige võib koostöö hõlmata järgmist:

a) pankrotihaldurite nimetamise koordineerimine;

b) teabevahetus kohtu poolt asjakohaseks peetavas vormis;

c) kontserni liikmete vara ja äriasjade valitsemise ning järelevalve koordineerimine;

d) kohtuistungite korraldamise koordineerimine;

e) vajaduse korral protokollide heakskiitmise koordineerimine.

Artikkel 58

Pankrotihaldurite ja kohtute koostöö ja teabevahetus

Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur

a) teeb koostööd ja vahetab teavet iga kohtuga, kellele on esitatud menetluse algatamise avaldus mõne teise sama kontserni liikme suhtes või kes on sellise menetluse algatanud; ning

b) võib taotleda teistelt kohtutelt teavet kontserni mõne teise liikme suhtes algatatud menetluste kohta või paluda abi seoses menetlusega, milles raames ta on nimetatud,

tehes seda ulatuses, kus selline koostöö ja teabevahetus on asjakohane menetluste tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks, ei tekita huvide konflikti ning on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega.

▼B

Artikkel 59

Koostöö ja teabevahetuse kulud kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes

Artiklites 56–60 sätestatud koostöö ja teabevahetuse kulusid, mida pankrotihaldur või kohus on kandnud, käsitatakse menetluskuludena.

Artikkel 60

Pankrotihalduri volitused kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes

1. Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur võib ulatuses, mis on asjakohane menetluse tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks

a) olla ära kuulatud sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes;

b) taotleda vara realiseerimisega seotud meetmete kohaldamise peatamist sama kontserni teiste liikmete suhtes algatatud menetlustes, tingimusel et

   i) kõigi või teatavate kontserniliikmete puhul, kelle suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, on esitatud artikli 56 lõike 2 punkti c kohane restruktureerimiskava ja see tagab head võimalused edu saavutamiseks;

   ii) selline peatamine on vajalik restruktureerimiskava nõuetekohase rakendamise tagamiseks;

   iii) restruktureerimiskava toob kasu võlausaldajatele menetluste raames, mille puhul peatamist taotletakse, ning

   iv) käesoleva peatüki 2. jao kohast koordineerimist ei kohaldata maksejõuetusmenetluse suhtes, mille raames käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pankrotihaldur on nimetatud, ega menetluse suhtes, mille kohta on esitatud peatamistaotlus;

c) taotleda artikli 61 kohase kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist.

2. Lõike 1 punktis b osutatud menetluse algatanud kohus peatab menetluses vara realiseerimisega seonduva iga meetme täielikult või osaliselt, kui ta leiab, et lõike 1 punktis b osutatud tingimused on täidetud.

Enne kui kohus annab korralduse meede peatada, kuulab ta ära selle menetluse pankrotihalduri, mille raames peatamist taotletakse. Meetme võib peatada mis tahes maksimaalselt kolme kuu pikkuseks ajavahemikuks, mida kohus peab asjakohaseks ning mis on kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega.

▼B

Menetluse peatamise korralduse teinud kohus võib nõuda, et lõikes 1 osutatud pankrotihaldur võtaks siseriikliku õigusega ette nähtud sobivaid meetmeid menetluses osalevate võlausaldajate huvide kaitseks.

Kohus võib pikendada peatamise kestust sellise täiendava ajavahemiku või selliste täiendavate ajavahemike võrra, mis on tema hinnangul asjakohased ja kooskõlas kohaldatavate menetlusnormidega, tingimusel et lõike 1 punkti b alapunktides ii–iv osutatud tingimused on jätkuvalt täidetud ning peatamise kogukestus (esialgne ajavahemik koos pikendamistega) ei ole pikem kui kuus kuud.

2. JAGU

Koordineerimine

1. alajagu

Menetlus

Artikkel 61

Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus

1. Kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses nimetatud pankrotihaldur võib taotleda kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist igas kohtus, kellele kontserni liikme maksejõuetusmenetlus allub.

2. Lõikes 1 osutatud avaldus esitatakse selle riigi õiguses sätestatud tingimustel, mida kohaldatakse menetlusele, mille raames pankrotihaldur on nimetatud.

3. Lõikes 1 osutatud avaldusele lisatakse

a) ettepanek selle kohta, milline isik nimetada kontserni koordinaatoriks (edaspidi „koordinaator”), tema sobivuse üksikasjad vastavalt artiklile 71, tema kvalifikatsioon ja kirjalik nõusolek hakata täitma koordinaatori ülesandeid;

b) ülevaade kavandatavast kontserni tasandi koordineerimismenetlusest ja eelkõige põhjendused selle kohta, miks on täidetud artikli 63 lõikes 1 sätestatud tingimused;

c) loetelu kontserni liikmete suhtes algatatud menetlustes nimetatud pankrotihalduritest ja, kui see on asjakohane, asjaomaste menetlustega seotud kohtutest ja pädevatest asutustest;

d) ülevaade kavandatava kontserni tasandi koordineerimismenetluse hinnangulistest kuludest ja iga kontserni liikme poolt nendes kantavast osast.

▼B

Artikkel 62

Prioriteetsuse reegel

Ilma et see piiraks artikli 66 kohaldamist, kui kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamist taotletakse eri liikmesriikide kohtutes, loobuvad ülejäänud kohtud oma pädevusest selle kohtu kasuks, kelle poole pöörduti esimesena.

Artikkel 63

Teade kohtult, kelle poole pöörduti

1. Kohus, kellele on esitatud kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus, teatab võimalikult kiiresti sellise avalduse saamisest ja soovitatud koordinaatorist neile pankrotihalduritele, kes on nimetatud kontserni liikme suhtes algatatud menetluse raames, nagu on osutatud artikli 61 lõike 3 punktis c osutatud avalduses, kui kohus on veendunud, et

a) sellise menetluse algatamine on asjakohane kontserni eri liikmete maksejõuetusmenetluse tõhusa läbiviimise hõlbustamiseks;

b) ühegi kontserni liikme võlausaldajat, kes peaks eeldatavalt kõnealuses menetluses osalema, ei sea asjaomase liikme sellesse menetlusse kaasamine finantsiliselt ebasoodsamasse olukorda, ning

c) soovitatud koordinaator vastab artiklis 71 sätestatud nõuetele.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teade sisaldab artikli 61 lõike 3 punktides a–d osutatud elementide loetelu.

3. Lõikes 1 osutatud teade saadetakse väljastusteatega tähtkirjaga.

4. Kohus, kelle poole pöörduti, annab asjaomastele pankrotihalduritele võimaluse esitada oma seisukoht.

Artikkel 64

Pankrotihaldurite vastuväited

1. Igale kontserni liikmele nimetatud pankrotihaldur võib esitada vastuväiteid

a) selle maksejõuetusmenetluse, mille raames ta on nimetatud, kaasamise suhtes kontserni tasandi koordineerimismenetlusse, või

b) koordinaatorina soovitatud isiku suhtes.

▼B

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohased vastuväited esitatakse artiklis 63 osutatud kohtule 30 päeva jooksul pärast seda, kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pankrotihaldur on kätte saanud teate kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avalduse kohta.

Vastuväite võib esitada standardvormil, mis on välja töötatud kooskõlas artikliga 88.

3. Enne kui pankrotihaldur otsustab kooskõlas lõike 1 punktiga a, kas osaleda koordineerimises või mitte, peab ta saama heakskiidu, mis võib olla nõutav selle menetluse algatanud riigi õiguse kohaselt, mille raames ta on nimetatud.

Artikkel 65

Kontserni tasandi koordineerimismenetlusse kaasamise suhtes esitatud vastuväite tagajärjed

1. Kui pankrotihaldur on esitanud vastuväite nende menetluste, mille raames ta on nimetatud, kontserni tasandi koordineerimismenetlusse kaasamise suhtes, siis neid menetlusi kontserni tasandi koordineerimismenetlusse ei kaasata.

2. Artiklis 68 osutatud kohtu või koordinaatori volitustel, mis tulenevad kõnealustest menetlustest, ei ole selle liikme üle mõju ning need ei too selle liikme jaoks kaasa kulusid.

Artikkel 66

Kohtu valimine kontserni tasandi koordineerimismenetluse jaoks

1. Kui vähemalt kaks kolmandikku kontserni liikmete suhtes algatatud maksejõuetusmenetlustes nimetatud pankrotihalduritest on kokku leppinud, et kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamiseks on kõige asjakohasem teise liikmesriigi pädev kohus, on sellel kohtul ainupädevus.

2. Kohus valitakse ühisel kokkuleppel kirjalikult või selle valik tõendatakse kirjalikult. Kohut võib valida selle hetkeni, kui algatatakse kontserni tasandi koordineerimismenetlus kooskõlas artikliga 68.

3. Iga muu kohus kui kohus, kelle poole on lõike 1 alusel pöördutud, loobub oma pädevusest selle kohtu kasuks.

4. Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise avaldus esitatakse kohtule, milles on kokku lepitud kooskõlas artikliga 61.

Artikkel 67

Soovitatud koordinaatori suhtes esitatud vastuväite tagajärjed

Kui koordinaatorina soovitatud isiku nimetamise suhtes esitab vastuväite pankrotihaldur, kes aga ei esita vastuväidet selle suhtes, et kontserni liige, kelle suhtes algatatud menetluse raames on asjaomane pankrotihaldur nimetatud, kaasatakse kontserni tasandi koordineerimismenetlustesse, võib kohus hoiduda selle isiku nimetamisest koordinaatoriks ja paluda vastuväite esitanud pankrotihalduril esitada uus taotlus kooskõlas artikli 61 lõikega 3.

▼B

Artikkel 68

Kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise otsus

1. Pärast artikli 64 lõikes 2 osutatud tähtaja möödumist võib kohus algatada kontserni tasandi koordineerimismenetluse, kui ta on veendunud, et artikli 63 lõikes 1 osutatud tingimused on täidetud. Sellisel juhul kohus

a) nimetab ametisse koordinaatori,

b) teeb otsuse koordineerimise struktuuri kohta ning

c) teeb otsuse hinnanguliste kulude ja kontserni liikmete poolt kantava osa kohta.

2. Otsus kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatamise kohta tehakse teatavaks menetluses osalevatele pankrotihalduritele ja koordinaatorile.

Artikkel 69

Pankrotihaldurite järgnevad otsused menetluses osaleda

1. Kooskõlas oma siseriikliku õigusega võib iga pankrotihaldur pärast seda, kui kohus on teinud artiklis 68 osutatud otsuse, esitada taotluse selle menetluse kaasamiseks, mille raames ta on nimetatud, kui

a) on esitatud vastuväide maksejõuetusmenetluse kaasamise suhtes kontserni tasandi koordineerimismenetlusse või

b) kontserni liikme suhtes algatati maksejõuetusmenetlus pärast seda, kui kohus algatas kontserni tasandi koordineerimismenetluse.

2. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, võib koordinaator sellise taotlusega ühineda pärast asjaomaste pankrotihalduritega konsulteerimist, kui

a) ta on veendunud, et võttes arvesse seda, millisesse etappi on kontserni tasandi koordineerimismenetlus jõudnud taotluse esitamise ajaks, on täidetud artikli 63 lõike 1 punktides a ja b sätestatud kriteeriumid, või

b) kõik menetlusega seotud pankrotihaldurid on sellega nõus oma siseriikliku õigusega ette nähtud tingimuste kohaselt.

3. Koordinaator teavitab kohust ja osalevaid pankrotihaldureid oma lõike 2 kohasest otsusest ja selle põhjendustest.

4. Iga osalev pankrotihaldur ja iga pankrotihaldur, kelle taotlus olla kaasatud kontserni tasandi koordineerimismenetlusse lükati tagasi, võib vaidlustada lõikes 2 osutatud otsuse kooskõlas selle liikmesriigi õiguses sätestatud menetlusega, kus algatati kontserni tasandi koordineerimismenetlus.

▼B

Artikkel 70

Soovitused ja kontserni tasandi koordineerimiskava

1. Maksejõuetusmenetluste korraldamisel võtavad pankrotihaldurid arvesse koordinaatori soovitusi ja artikli 72 lõikes 1 osutatud kontserni tasandi koordineerimiskava sisu.

2. Pankrotihaldur ei ole kohustatud koordinaatori soovitusi ega kontserni tasandi koordineerimiskava tervikuna või osaliselt järgima.

Kui ta ei järgi koordinaatori soovitusi ega kontserni tasandi koordineerimiskava, põhjendab ta seda neile isikutele või ametitele, kellele ta oma siseriikliku õiguse kohaselt peab aru andma, ja koordinaatorile.

2. alajagu

Üldsätted

Artikkel 71

Koordinaator

1. Koordinaator on isik, kellel on liikmesriigi õiguse kohaselt õigus tegutseda pankrotihaldurina.

2. Koordinaator ei tohi olla üks pankrotihalduritest, kes on nimetatud mis tahes kontserni liikme suhtes algatatud maksejõuetusmenetluse raames, ning tal ei tohi olla huvide konflikti kontserni liikmete, nende võlausaldajate ja teistele kontserni liikmetele nimetatud pankrotihalduritega.

Artikkel 72

Koordinaatori ülesanded ja õigused

1. Koordinaator

a) koostab ja sõnastab soovitused maksejõuetusmenetluse koordineeritud korraldamise kohta;

b) esitab kontserni tasandi koordineerimiskava, milles on nimetatud, kirjeldatud ja soovitatud kõik meetmed, mis on vajalikud kontserni liikmete maksejõuetuse ühtseks lahendamiseks. Eelkõige võib kava sisaldada ettepanekuid järgmise kohta:

   i) meetmed, mis on vajalikud kontserni või mõne selle osa majandusliku suutlikkuse ja rahandusliku usaldatavuse taastamiseks;

   ii) kontsernisiseste vaidluste lahendamine seoses kontsernisiseste tehingutega ja tagasivõitmise hagidega;

▼B

iii) kontserni maksejõuetute liikmete pankrotihaldurite vahelised kokkulepped.

2. Samuti võib koordinaator

a) olla kontserni mis tahes liikme suhtes algatatud menetluste raames ära kuulatud ja neis osaleda, eelkõige võttes osa võlausaldajate koosolekutest;

b) vahendada kontserni liikmete kahe või enama pankrotihalduri vahelisi vaidlusi;

c) tutvustada ja selgitada oma kontserni tasandi koordineerimiskava neile isikutele või ametitele, kellele ta oma siseriikliku õiguse kohaselt peab aru andma;

d) nõuda kõigilt pankrotihalduritelt teavet iga kontserni liikme kohta, kui see teave on või võib olla kasulik menetluste koordineerimiseks vajalike strateegiate ja meetmete väljatöötamisel ning sõnastamisel, ning

e) taotleda kuni kuueks kuuks kontserni mis tahes liikme suhtes algatatud menetluste peatamist, tingimusel et selline peatamine on vajalik koordineerimiskava nõuetekohaseks rakendamiseks ja see oleks kasulik selles menetluses osalevatele võlausaldajatele, mille raames peatamist taotletakse, või taotleda mis tahes olemasoleva peatamise lõpetamist. Selline taotlus esitatakse kohtule, kes algatas menetluse, mille puhul peatamist taotletakse.

3. Lõike 1 punktis b osutatud kava ei tohi sisaldada soovitusi menetluste või pankrotivara konsolideerimise kohta.

4. Käesolevas artiklis määratletud koordinaatori ülesanded ja õigused ei laiene ühelegi kontserni liikmele, kes kontserni tasandi koordineerimismenetluses ei osale.

5. Koordinaator täidab oma kohustusi sõltumatult ja piisava hoolega.

6. Kui koordinaator leiab, et tema ülesannete täitmine nõuab kulude märkimisväärset suurendamist võrreldes artikli 61 lõike 3 punktis d osutatud hinnanguliste kuludega ning igal juhul siis, kui kulud ületavad kuluprognoosi 10 % võrra,

a) teavitab koordinaator sellest viivitamata osalevaid pankrotihaldureid ja

b) taotleb kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohtult eelnevat nõusolekut.

▼B

Artikkel 73

Keeled

1. Koordinaator suhtleb kontserni osaleva liikme pankrotihalduriga temaga kokkulepitud keeles või kokkuleppe puudumise korral liidu institutsioonide või kontserni selle liikme suhtes menetluse algatanud kohtu ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

2. Koordinaator suhtleb kohtuga selle kohtu ametlikus keeles.

Artikkel 74

Koostöö pankrotihaldurite ja koordinaatori vahel

1. Kontserni liikmetele nimetatud pankrotihaldurid ja koordinaator teevad omavahel koostööd sellisel määral, mis ei ole vastuolus kohaldatavate menetlusnormidega.

2. Eelkõige edastavad pankrotihaldurid igasuguse teabe, mis on asjakohane koordinaatori ülesannete täitmiseks.

Artikkel 75

Koordinaatori tagasikutsumine

Kohus kutsub koordinaatori omal algatusel või kontserni osaleva liikme pankrotihalduri taotluse korral tagasi, kui

a) koordinaatori tegevus kahjustab kontserni osaleva liikme võlausaldajaid või

b) koordinaator ei täida käesoleva peatüki kohaseid kohustusi.

Artikkel 76

Käsutusõiguse säilitanud võlgnik

Käesolevas peatükis kohaldatakse pankrotihalduri suhtes kohaldatavaid sätteid asjakohasel juhul ka käsutusõiguse säilitanud võlgniku suhtes.

Artikkel 77

Kulud ja nende jaotamine

1. Koordinaatori tasu peab olema piisav, proportsionaalne täidetavate ülesannete suhtes ja kajastama mõistlikke kulutusi.

2. Pärast oma ülesannete täitmist koostab koordinaator kulude lõpparuande ja iga liikme poolt tasutava osa ning esitab selle aruande igale osalevale pankrotihaldurile ja koordineerimismenetluse algatanud kohtule.

▼B

3. Kui pankrotihaldurid ei esita vastuväiteid 30 päeva jooksul alates lõikes 2 osutatud aruande kättesaamisest, loetakse kulud ja iga liikme poolt tasutav osa kokkulepituks. Aruanne esitatakse kinnitamiseks koordineerimismenetluse algatanud kohtule.

4. Vastuväite korral teeb kontserni tasandi koordineerimismenetluse algatanud kohus koordinaatori või iga osaleva pankrotihalduri taotluse korral otsuse kulude ja iga liikme poolt tasutava osa kohta kooskõlas käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidega ning võttes arvesse artikli 68 lõikes 1 ja asjakohasel juhul artikli 72 lõikes 6 osutatud kulude hindamist.

5. Iga osalev pankrotihaldur võib vaidlustada lõikes 4 osutatud otsuse kooskõlas selle liikmesriigi õiguses sätestatud menetlusega, kus algatati kontserni tasandi koordineerimismenetlus.

VI PEATÜKK

ANDMEKAITSE

Artikkel 78

Andmekaitse

1. Käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes liikmesriikides kohaldatakse direktiivi 95/46/EÜ rakendavaid siseriiklikke sätteid, tingimusel et see ei puuduta kõnealuse direktiivi artikli 3 lõikes 2 osutatud töötlemistoiminguid.

2. Komisjoni poolt käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 45/2001.

Artikkel 79

Liikmesriikide vastutus seoses isikuandmete töötlemisega riiklikes maksejõuetusregistrites

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile füüsilise või juriidilise isiku, riigiasutuse, -ameti või muu organi nime, kes on siseriikliku õigusega määratud täitma vastutava töötleja ülesandeid kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktiga d, eesmärgiga avaldada need nimed Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis.

2. Liikmesriigid tagavad selliste tehniliste meetmete rakendamise, mis tagavad isikuandmete töötlemise turvalisuse artiklis 24 osutatud riiklikes maksejõuetusregistrites.

▼B

3. Liikmesriigid peavad kontrollima, et kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 esimese lõigu punktiga d siseriikliku õiguse alusel määratud vastutav töötleja tagab vastavuse andmete kvaliteedi põhimõtetele, eelkõige riiklikes maksejõuetusregistrites hoitavate andmete õigsuse ja ajakohasuse.

4. Liikmesriigid vastutavad kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ andmete kogumise ja säilitamise eest riiklikes andmebaasides ning otsuste eest, millega tehakse sellised andmed kättesaadavaks omavahel ühendatud ja Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavates maksejõuetusregistrites.

5. Osana teabest, mis tuleks esitada andmesubjektidele, et nad saaksid kasutada oma õigusi, eelkõige õigust andmete kustutamisele, teavitavad liikmesriigid andmesubjekte sellest, millise ajavahemiku jooksul on maksejõuetusregistrites säilitatavad isikuandmed kättesaadavad.

Artikkel 80

Komisjoni vastutus seoses isikuandmete töötlemisega

1. Komisjon täidab määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 2 esimese lõigu punkti d alusel vastutava töötleja ülesandeid kooskõlas oma käesolevas artiklis määratletud vastavate ülesannetega.

2. Komisjon määratleb vajalikud põhimõtted ja kohaldab vajalikke tehnilisi lahendusi, et täita oma ülesandeid vastutava töötleja pädevuse piires.

3. Komisjon rakendab nõutavaid tehnilisi meetmeid, et tagada isikuandmete turvalisus edastamise ajal, eelkõige nende konfidentsiaalsus ja terviklus Euroopa e-õiguskeskkonna portaali ja portaalist ülekandmise puhul.

4. Komisjoni kohustused ei mõjuta liikmesriikide ja muude organite vastutust nende hallatavate omavahel ühendatud riiklike andmebaaside sisu ja toimimise eest.

Artikkel 81

Teabekohustus

Ilma et see piiraks kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artiklitega 11 ja 12 andmesubjektidele antavat muud teavet, teavitab komisjon andmesubjekte oma rollist andmete töötlemises ja nende andmete töötlemise eesmärkidest, avaldades selle teabe Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis.

▼B

Artikkel 82

Isikuandmete säilitamine

Omavahel ühendatud riiklikes andmebaasides hoitava teabe osas ei säilitata Euroopa e-õiguskeskkonna portaalis andmesubjektidega seonduvaid isikuandmeid. Kõik sellised andmed säilitatakse liikmesriikide või muude organite hallatavates riiklikes andmebaasides.

Artikkel 83

Isikuandmetele juurdepääs Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu

Artiklis 24 osutatud riiklikes maksejõuetusregistrites säilitatavad isikuandmed on Euroopa e-õiguskeskkonna portaali kaudu kättesaadavad seni, kuni need on kättesaadavad siseriikliku õiguse kohaselt.

VII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 84

Ajaline kohaldamine

▼C1

1. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse 26. juunil 2017 või pärast seda kuupäeva algatatud maksejõuetusmenetluste suhtes. Kõnealusele kuupäevale eelnenud võlgniku toimingute suhtes kohaldatakse nende toimingute tegemise ajal kehtinud õigust.

▼B

2. Olenemata käesoleva määruse artiklist 91, jätkatakse määruse (EÜ) nr 1346/2000 kohaldamist maksejõuetusmenetluste suhtes, mis jäävad selle määruse kohaldamisalasse ja mis on algatatud enne 26. juunit 2017.

Artikkel 85

Seos konventsioonidega

1. Käesolev määrus asendab määrusega reguleeritud küsimustes ja liikmesriikide vahelistes suhetes eelkõige järgmisi kahe või enama liikmesriigi vahel sõlmitud konventsioone:

a) 8. juulil 1899 Pariisis allakirjutatud Belgia ja Prantsusmaa vaheline konventsioon kohtualluvuse ning kohtuotsuste, vahekohtuotsuste ja ametlike dokumentide kehtivuse ja täitmise kohta;

b) 16. juulil 1969 Brüsselis allakirjutatud Belgia ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse, kohtuväliste kokkulepete, kompromisside ning maksete peatamise kohta (k.a 13. juuni 1973. aasta lisaprotokoll);

▼B

c) 28. märtsil 1925 Brüsselis allakirjutatud Belgia ja Madalmaade vaheline konventsioon territoriaalse kohtualluvuse ja pankrotimenetluse kohta ning kohtuotsuste, vahekohtuotsuste ja ametlike dokumentide kehtivuse ja täitmise kohta;

d) 25. mail 1979 Viinis allakirjutatud Saksamaa ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse ning kohtuväliste kokkulepete ja kompromisside kohta;

e) 27. veebruaril 1979 Viinis allakirjutatud Prantsusmaa ja Austria vaheline konventsioon kohtualluvuse ning pankrotimenetlustes tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta;

f) 3. juunil 1930 Roomas allakirjutatud Prantsusmaa ja Itaalia vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud kohtuotsuste täitmise kohta;

g) 12. juulil 1977 Roomas allakirjutatud Itaalia ja Austria vaheline konventsioon pankroti- ja likvideerimismenetluse ning kohtuväliste kokkulepete ja kompromisside kohta;

h) 30. augustil 1962 Haagis allakirjutatud Madalmaade Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud kohtuotsuste ja muude täitmisele pööratavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;

i) 2. mail 1934 Brüsselis allakirjutatud Ühendkuningriigi ja Belgia Kuningriigi vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud kohtuotsuste vastastikuse täitmise kohta ja selle protokoll;

j) 7. novembril 1933 Kopenhaagenis allakirjutatud Taani, Soome, Norra, Rootsi ja Islandi vaheline konventsioon pankrotimenetluse kohta;

k) 5. juunil 1990 Istanbulis allakirjutatud Euroopa konventsioon pankrotimenetluse teatavate rahvusvaheliste aspektide kohta;

l) 18. juunil 1959 Ateenas allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Kreeka Kuningriigi vaheline konventsioon kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;

m) 18. märtsil 1960 Belgradis allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Austria Vabariigi vaheline leping kaubandusasjades tehtud vahekohtuotsuste vastastikuse tunnustamise ja täitmise kohta;

▼B

n) 3. detsembril 1960 Roomas allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Rahvavabariigi ja Itaalia Vabariigi vaheline konventsioon vastastikuse õigusalase koostöö kohta tsiviil- ja haldusasjades;

o) 24. septembril 1971 Belgradis allakirjutatud Jugoslaavia Föderatiivse Sotsialistliku Vabariigi ja Belgia Kuningriigi vaheline leping õigusalase koostöö kohta tsiviil- ja kaubandusasjades;

p) 18. mail 1971 Pariisis allakirjutatud Jugoslaavia ja Prantsusmaa valitsuste vaheline konventsioon tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta;

q) 22. oktoobril 1980 Ateenas allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Kreeka vahel;

r) 23. aprillil 1982 Nikosias allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Küprose Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Küprose vahel;

s) 10. mail 1984 Pariisis allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi valitsuse ja Prantsuse Vabariigi valitsuse vaheline leping õigusabi ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil-, perekonna- ja kaubandusasjades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Prantsusmaa vahel;

t) 6. detsembril 1985 Prahas allakirjutatud Tšehhoslovakkia Sotsialistliku Vabariigi ja Itaalia Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades; jätkuvalt jõus Tšehhi Vabariigi ja Itaalia vahel;

u) 11. novembril 1992 Tallinnas allakirjutatud Eesti Vabariigi, Leedu Vabariigi ja Läti Vabariigi õigusabi ja õigussuhete leping;

v) 27. novembril 1998 Tallinnas allakirjutatud Eesti Vabariigi ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi osutamise ja õigussuhete kohta tsiviil-, töö- ning kriminaalasjades;

w) 26. jaanuaril 1993 Varssavis allakirjutatud Leedu Vabariigi ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviil-, perekonna-, töö- ja kriminaalasjades;

▼B

x) 19. oktoobril 1972 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia Sotsialistliku Vabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline konventsioon õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades ning selle protokoll;

y) 5. novembril 1974 Pariisis allakirjutatud Rumeenia Sotsialistliku Vabariigi ja Prantsusmaa Vabariigi vaheline konventsioon õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades;

z) 10. aprillil 1976 Ateenas allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi ja Kreeka Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades;

aa) 29. aprillil 1983 Nikosias allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi ja Küprose Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviil- ja kriminaalasjades;

ab) 18. jaanuaril 1989 Sofias allakirjutatud Bulgaaria Rahvavabariigi valitsuse ja Prantsusmaa Vabariigi valitsuse vaheline leping vastastikuse õigusabi kohta tsiviilasjades;

ac) 11. juulil 1994 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia ja Tšehhi Vabariigi vaheline leping õigusabi kohta tsiviilasjades;

ad) 15. mail 1999 Bukarestis allakirjutatud Rumeenia ja Poola Vabariigi vaheline leping õigusabi ja õigussuhete kohta tsiviilasjades.

2. Lõikes 1 nimetatud konventsioonid kehtivad jätkuvalt enne määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumist algatatud menetluste suhtes.

3. Käesolev määrus ei kehti

a) liikmesriigis, kui see on vastuolus pankrotimenetlusega seotud kohustustega, mis tulenevad selle liikmesriigi poolt enne määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumist ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud konventsioonist;

b) Ühendkuningriigis ja Põhja-Iirimaal, kui see on vastuolus pankrotimenetlusega ja maksejõuetute äriühingute likvideerimisega seotud kohustustega, mis tulenevad määruse (EÜ) nr 1346/2000 jõustumise ajal kehtinud Rahvaste Ühendusega sõlmitud kokkulepetest.

▼B

Artikkel 86

Teave siseriikliku ja liidu maksejõuetusõiguse kohta

1. Liikmesriigid edastavad nõukogu otsusega 2001/470/EÜ ([1]) loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa õigusalase koostöö võrgustiku raamistikus ja eesmärgiga teha teave üldsusele kättesaadavaks lühikirjelduse oma siseriiklikest õigusaktidest ja menetlustest, mis käsitlevad maksejõuetust, eelkõige seoses artikli 7 lõikes 2 loetletud punktidega.

2. Liikmesriigid ajakohastavad lõikes 1 osutatud teavet korrapäraselt.

3. Komisjon teeb käesolevat määrust käsitleva teabe üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 87

Registrite omavaheline ühendamine

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega viiakse ellu artiklis 25 osutatud maksejõuetusregistrite omavaheline ühendamine. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 89 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 88

Standardvormide kehtestamine ja hilisem muutmine

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse artikli 27 lõikes 4, artiklites 54 ja 55 ning artikli 64 lõikes 2 osutatud vormid ning vajaduse korral muudetakse neid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 89 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 89

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

([1]) Nõukogu 28. mai 2001. aasta otsus 2001/470/EÜ, millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk (EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25).

▼B

Artikkel 90

Läbivaatamisklausel

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt 27. juunil 2027 ja seejärel iga viie aasta järel. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega ettepanek käesoleva määruse kohandamiseks.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande kontserni tasandi koordineerimismenetluse kohaldamise kohta hiljemalt 27. juunil 2022. Vajaduse korral esitatakse koos aruandega ettepanek käesoleva määruse kohandamiseks.

3. Hiljemalt 1. jaanuaril 2016 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele uuringu piiriüleste küsimuste kohta juhatuse liikmete vastutuse ja ametist tagandamise küsimuses.

4. Hiljemalt 27. juunil 2020 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele uuringu meelepärase kohtualluvuse valimise kuritarvitamise küsimuses.

Artikkel 91

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1346/2000 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt käesoleva määruse D lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 92

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 26. juunist 2017, välja arvatud

a) artikkel 86, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2016;

b) artikli 24 lõige 1, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2018 ning

c) artikkel 25, mida kohaldatakse alates 26. juunist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

▼M2

A LISA

Artikli 2 punktis 4 osutatud maksejõuetusmenetlused

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼**M2**

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

▼**M2**

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

▼**M2**

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

▼**M2**

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼M2

B LISA

Artikli 2 punktis 5 osutatud maksejõuetushaldurid

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

▼**M2**

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼**M2**

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

▼M2

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

▼**M2**

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/bofördvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

▼B

C LISA

Kehtetuks tunnistatud määrus ja loetelu selle hilisematest muudatustest

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1346/2000

(EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 603/2005

(ELT L 100, 20.4.2005, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 694/2006

(ELT L 121, 6.5.2006, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1791/2006

(ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 681/2007

(ELT L 159, 20.6.2007, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 788/2008

(ELT L 213, 8.8.2008, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 210/2010

(ELT L 65, 13.3.2010, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 583/2011

(ELT L 160, 18.6.2011, lk 52).

Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013

(ELT L 158, 10.6.2013, lk 1).

Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 663/2014

(ELT L 179, 19.6.2014, lk 4).

Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta

(ELT L 236, 23.9.2003, lk 33).

▼B

D LISA

Vastavustabel

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 sissejuhatav osa	Artikli 2 sissejuhatav osa
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 punkt 4
Artikli 2 punkt b	Artikli 2 punkt 5
Artikli 2 punkt c	—
Artikli 2 punkt d	Artikli 2 punkt 6
Artikli 2 punkt e	Artikli 2 punkt 7
Artikli 2 punkt f	Artikli 2 punkt 8
Artikli 2 punkti g sissejuhatav osa	Artikli 2 punkti 9 sissejuhatav osa
Artikli 2 punkti g esimene taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt vii
Artikli 2 punkti g teine taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt iv
Artikli 2 punkti g kolmas taane	Artikli 2 punkti 9 alapunkt viii
Artikli 2 punkt h	Artikli 2 punkt 10
—	Artikli 2 punktid 1–3 ja 11–13
—	Artikli 2 punkti 9 alapunktid i–iii, v, vi
Artikkel 3	Artikkel 3
—	Artikkel 4
—	Artikkel 5
—	Artikkel 6
Artikkel 4	Artikkel 7
Artikkel 5	Artikkel 8
Artikkel 6	Artikkel 9
Artikkel 7	Artikkel 10
Artikkel 8	Artikli 11 lõige 1
—	Artikli 11 lõige 2
Artikkel 9	Artikkel 12

▼B

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
Artikkel 10	Artikli 13 lõige 1
—	Artikli 13 lõige 2
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 15
Artikli 13 esimene taane	Artikli 16 punkt a
Artikli 13 teine taane	Artikli 16 punkt b
Artikli 14 esimene taane	Artikli 17 punkt a
Artikli 14 teine taane	Artikli 17 punkt b
Artikli 14 kolmas taane	Artikli 17 punkt c
Artikkel 15	Artikkel 18
Artikkel 16	Artikkel 19
Artikkel 17	Artikkel 20
Artikkel 18	Artikkel 21
Artikkel 19	Artikkel 22
Artikkel 20	Artikkel 23
—	Artikkel 24
—	Artikkel 25
—	Artikkel 26
—	Artikkel 27
Artikli 21 lõige 1	Artikli 28 lõige 2
Artikli 21 lõige 2	Artikli 28 lõige 1
Artikkel 22	Artikkel 29
Artikkel 23	Artikkel 30
Artikkel 24	Artikkel 31
Artikkel 25	Artikkel 32
Artikkel 26	Artikkel 33
Artikkel 27	Artikkel 34
Artikkel 28	Artikkel 35
—	Artikkel 36
Artikkel 29	Artikli 37 lõige 1
—	Artikli 37 lõige 2
—	Artikkel 38

▼B

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
—	Artikkel 39
Artikkel 30	Artikkel 40
Artikkel 31	Artikkel 41
—	Artikkel 42
—	Artikkel 43
—	Artikkel 44
Artikkel 32	Artikkel 45
Artikkel 33	Artikkel 46
Artikli 34 lõige 1	Artikli 47 lõige 1
Artikli 34 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikli 34 lõige 3	—
—	Artikkel 48
Artikkel 35	Artikkel 49
Artikkel 36	Artikkel 50
Artikkel 37	Artikkel 51
Artikkel 38	Artikkel 52
Artikkel 39	Artikkel 53
Artikkel 40	Artikkel 54
Artikkel 41	Artikkel 55
Artikkel 42	—
—	Artikkel 56
—	Artikkel 57
—	Artikkel 58
—	Artikkel 59
—	Artikkel 60
—	Artikkel 61
—	Artikkel 62
—	Artikkel 63
—	Artikkel 64
—	Artikkel 65
—	Artikkel 66
—	Artikkel 67

▼B

Määrus nr 1346/2000	Käesolev määrus
—	Artikkel 68
—	Artikkel 69
—	Artikkel 70
—	Artikkel 71
—	Artikkel 72
—	Artikkel 73
—	Artikkel 74
—	Artikkel 75
—	Artikkel 76
—	Artikkel 77
—	Artikkel 78
—	Artikkel 79
—	Artikkel 80
—	Artikkel 81
—	Artikkel 82
—	Artikkel 83
Artikkel 43	Artikli 84 lõige 1
—	Artikli 84 lõige 2
Artikkel 44	Artikkel 85
—	Artikkel 86
Artikkel 45	—
—	Artikkel 87
—	Artikkel 88
—	Artikkel 89
Artikkel 46	Artikli 90 lõige 1
—	Artikli 90 lõiked 2–4
—	Artikkel 91
Artikkel 47	Artikkel 92
A lisa	A lisa
B lisa	—
C lisa	B lisa
—	C lisa
—	D lisa